

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαροῦς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Μὲ συμπαθᾶς ἂν ἔλειψα σαραντιπέντε μέρες.
Τὶ νὰ σοῦ κάμω; Βάσανα, περιπλοκὲς χολέρες,
κυνήγι τῶν συνδρομητῶν ἀπὸ 'να σ' ἄλλο μέρος
αὐτὰ συνέτειναν πολὺ νὰ μὴ βρεθῶ ἐγκαίρως
νὰ σπουδαιολογήσωμεν ἐπὶ τῶν ζητημάτων
ποῦ ἐγεννήθησαν ἐδῶ στὰς ὥρας τῶν καυμάτων.

Γ.— Μὲ συμπαθᾶς ἂν ἔλειψα...
Τὶ νὰ σὲ συμπαθήσω
ποῦ δὲν μὲ πέρνεις μὴ φορὰ καὶ μὲ νὰ σιργιανίσω
παρὰ μ' ἀφίνεις ἔδεπα νὰ μοῦ περνᾷ ἡ λύπη
διαβάζοντας ἡμίφυλλα τῇ Μέκκας καὶ τοῦ Πίπη.

Ἐσὺ τὴν εὐρηξες καλὰ μ' ἐμὲ τὸν παλαβιάρη
φεύγεις καὶ μοῦ ξεραθυμᾷς τὸ ρούσσικο χαβιάρι
καὶ ἄλλα ἐπιδόρπια ποικίλα καὶ θαυμάσια
ποῦ συνηθίζονται πολὺ ἀπάνου στὰ Καυκάσια,
κι' ἐγὼ ἄς κάθωμ' ἔδεπα νὰ βλέπω τὰ χαντάκια
π' ἀνοίξανε στὸν Κούταβο νὰ πνίξουν τὰ βαθράκια.

Ἡ ἀφιλοτιμία σου περνᾷ κάθε σημεῖο
ἐσὺ μὲ τὰ ταξείδια σου ν' ἀδιάζεις τὸ ταμεῖο
καὶ γὰρ ποῦ δίνω πάντοτε στὸ φύλλο σου βοήθεια,
νὰ δυναμόνω τρώγοντας τῇ λίτρας κολοκύθια
Αὐτὸ δὲν εἶναι ἴδιον ἀνθρώπου φιλομούσου
καὶ κοῖμα στὰ κηρύγματα τοῦ σοσιαλισμοῦ σου
ἂν πρόκειται νὰ ζῇς ἐσὺ συνδρομητῶν δαπάνη
καὶ τρώγων ἀναιδέστατα τὸ μερτικό τοῦ Γιάννη.

Μοῦ τάφρας καὶ πέρουσι, μοῦ τάφρας κι' ἐφέτο·
τὰ πέρνεις ὅλα μόνος σου κι' ἐμὲ μ' ἀγίνεις νέτο,
κι' ἀφοῦ μὲ κλέφτεις φανερά π' ὁ κόσμος τὸ γνωρίζει,
τὶ κάδετ' ἡ Ἀνόρθωσι καὶ δὲν σ' ἐκκαθαρίζει;
Μὲ βρίζεις πῶς σ' ἀδίκησα, δὲν συλλογίσαι ὅμως
πῶς θὰ πεθάνω ἄκληρος καὶ θᾶσαι κληρονόμος
εἰς ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ Ζιζανίου φύλλα.
Ἐγὼ γὰρ σένανε μωρὲ γυρίζω σὰ βαβύλα
κι' ἂν πεθάνω στὰ ἐνδότερα σημεία τοῦ Καυκάσου,
ὅλα μοῦ τὰ ποιήματα θὰ μείνουνε δικά σου
καὶ κληρονόμο τέτοιονε γυρεύω νὰ σὲ κάνω
ποῦ νὰ γελᾷς μὲ τὸ Ραῖν καὶ μὲ τὸν Κορβιανό
καὶ μ' ὅσους ἄλλους γίνονται σπουδαῖοι καὶ μεγάλοι
κληρονομοῦντες θησαυροὺς ποῦ τοὺς ἀφίνουν ἄλλοι.

Τὶ φλυαρεῖς πῶς σ' ἀδικῶ
καὶ μοῦ γυρεύεις μερτικό
ἀπὸ περιοδεῖες
καὶ κάθε χρόνον τοῦ λὲς αὐτὲς τῆς ἀηδίας,
ἀφοῦ γνωρίζεις κάλλιστα πῶς θὰ πεθάνω
ἐσένανε θὰ μείνουνε τ' ἀκίνητα ποῦ κάνω.

Γ.— Δὲν σ' ἐρωτῶ πῶς πέρασες μὲ τοὺς ὁμογενεῖδες
γιατ' εἶμαι παραβέβαιος πῶς ὅλους θὰ τοὺς εἶδες
καὶ λόγους τοὺς ἐξέφρασες ἀγάπης καὶ λατρείας
καὶ πάντας ἐχαράτισσες λόγῳ φιλοποτιρίας.

Μ.— Κάνεις καλὰ ποῦ δὲν ῥωτᾷς οὔτε ποῦ ἐπιμένεις
νὰ μάθης λεπτομέρειες ποῦ τῇ καταλαβένεις
καὶ μόνον σὰν ἁμαρτωλὸς νὰ δέσσαι βρὲ Γιάννη
γι' αὐτὰ τὰ λεβεντόπαιδα ποῦ τὸ Νησί μας βγάνει,
νᾶν' ἡ ζωὴ τοὺς ζάχαρι καὶ τὰ λεφτὰ τοὺς βρούσι
γιὰ νὰ πληρώνουν εἰς ἡμᾶς
τὰς ἐτησίους συνδρομὰς
ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει.

Ὅλους τοὺς εἶδα εὐτυχεῖς, στὸ γέννημα χωσμένους
καὶ μὲ τὸ Βενιζέλαρο κατενθουσιασμένους.
Τῶρ' ἀνασάνανε κι' αὐτοὶ ποῦ πρῶτα βαρεμένοι
μὲ τὴν παληὰ πολιτικὴ τὴ μυριοσχαμένη,
εἶχαν χαμένη σὰν ἐμᾶς καθ' ἐθνικὴ ἐλπίδα·
τώρα ἐλπίζουνε κι' αὐτοὶ πολλὰ γιὰ τὴν πατρίδα
κι' ἐξύπνησε τὸ αἶσθημα ποῦ τῷ κοιμησμένο
αὐτὸ τὸ πῶν καθεστὼς τὸ καταβρωμεσμένο.

Ἐν γένει ὁ ἑλληνισμὸς ποῦ ζῇ στὰ ξένα μέρη,
ἔχει πεποίθησι, ποῦ λὲς, μεγάλη στὸ Λευτέρη.
Κι' ἐγὼ ποῦ μὲ τὴ γνώμη τοὺς πολὺ ἐσυμφωνοῦσα
καὶ τὸν Λευτέρη βέβαια μεγάλως ἐπαινοῦσα,
ἀλλ' ἔκαμα καὶ κύρηγμα μεγάλο στὴ Ρουσία,
ὅπως ὀφείλουμε πολλὰ καὶ στὴ Μονοκρουσία
καὶ μ' ὅσους φίλους ἔλαχε νὰ κάμουμε παρέα
ἐνθέρμως τὸν ἐσύστησα τὸ μπάριμα τὸν Ἀντρέα.

Ρωτᾷς ἂν πέρασα καλὰ κοντὰ σὲ πατριώτες
ποῦ στὸ φτερό σου σφάζουνε τριανταπέτε κότες
ἐνῶ ἐδῶ ποῦ ζοῦμ' ἐμεῖς μὲ τὴν οἰκονομία
μόνον ἂν ἔμπης σὺ γαμπρός μπαρεῖ νὰ τρῶς καμμία.

Ρωτᾷς ἂν πέρασα καλὰ σ' εὐτυχισμένους τόπους,
ἐκεῖ ποῦ γίνετο τὸ δαὶ γυροῦντο τοὺς ἀνθρώπους
κι' ἡ παλαιὰ πολιτικὴ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ
σὲ βλέπει καὶ σοῦ ῥίχνεται γοῖς καλὴν σέβας.
Χρόνον πρὶν γένετο, Γιάννη μου, ποῦ πρὶν τὴν Ρουσία
βρίσκει στὸ κάθε πρᾶγμα τῆς καλλίτερης οὐσίας
Νομίζω πῶς κληθεῖν οὐνε τὸ μνηστέον τῆς Μοῦσας
καὶ πρὸ χοντρή μοῦ φαίνεται ἡ κάθε τῆς Μαροῦσα.

Τι θεῖα κι' εὐχάριστα περνοῦν ἔχειν' οἱ Ρῶσοι !
Φαί καὶ διασκέδασι, πρὶτὸ καὶ παπρῶσι,
γυναῖκες ποῦ πορεύονται μετ' τοῦ Χριστοῦ τὸ νόμο
καὶ τὸν πλησίον ἀγαποῦν ἀβέροτα μέσ' τὸ δρόμο.

Ἐκεῖ 'ναι τόπος νὰ χαρῆς καὶ νηάτα καὶ γεράματα
ποῦ ἡ ζωὴ ποικίλεται μετ' δυὸ χιλιάδες πράματα
κι' ὄχι βρὲ Γιάννη σὰν ἐδῶ ποῦ τέρψις ἐν τῷ βίῳ
ὁ Κοσμετάτος ἔμεινε κι' ὁ Βινεράτος δύο.

Ἐκεῖ 'ναι τόπος νὰ χαρῆς
ὅσο ἀντέχεις καὶ μπορεῖς,
ὁποῦν' οἱ ἄνδρες ξόανα μπροστὰ στὸ σαμοβάρι
καὶ ἡ γυναῖκες ἄλογα μετ' δίχως σαλιβάρι

Δὲν βλέπεις τ' ἄπλερα κοριὰ ποῦ βλέπεις στήν Ἑλλάδα;
ἐκεῖ τὸ κάθε θηλυκὸ τὸ βλέπεις ἀγελάδα
ποῦ μόνον ἅγιος Λουκάς ἂν ἦσο εἰμποροῦσες
νὰ ἐνδυμῆσαι κόλασι καὶ νὰ ξεχνᾷς τῆς Ροῦσες.

Καὶ στὸ Ροστόβιον νὰ πᾶς, καὶ στὸ Νοβορωσσίσκι,
παντοῦ γλυκεῖα ἔρχεται Μαρούσα καὶ σὲ βρίσκει·
« πασβόλικε παζάλουστα » σοῦ λέν' ἡ κατεργάρες
καὶ σὲ περικυκλώνουνε κοιτάζοντι γυναικάρες
π' ὅσο κι' ἔχῃς φρόνιμο καὶ γνωστικὸ κεφάλι
ἂν ξαγκλιστρίσης ἀφ' τὴν μιὰ θὰ σὲ τσακώσ' ἡ ἄλλη.

Γ.— Θέλω κι' ἐγὼ, μωρὲ Μαρή, νὰ πᾶ νὰ τῆς γνωρίσω.
Μ.— Μὴ πᾶς γιὰτ' εἶμαι βέβαιος πῶς δὲν γυρίζεις πίσω.
Μὲ πρώτη ποῦ θὰ γνωριστῇς κυρία στήν Ὀδέσσα,
τὸ τακοῦτ' σου τῶχασες μ' ὅ,τι καὶ νᾶχῃς μέσα.

Ἐγὼ ποῦ πάω κι' ἔρχομαι τῆς ἔχω συνηθίσει
καὶ δὲν ἀφίνω, μ' ἐννοεῖς, καμμιὰ νὰ με μαθίσῃ,
ἀλλὰ ἐσὺ ἀμάθητος, θὰ χάσῃς τὰ καντούνια
καὶ θὰ σὲ παραλάβουνε ἡ Σάσσα μετ' τὴ Ντούνια
καὶ θὰ σὲ πᾶνε στὸ μπαξὲ ποῦ γίνεται γουλάνι
καὶ τότε βάρτου ὀίγανι τοῦ φίλου μας τοῦ Γιάννη !

Ὁραῖα τὰ φαντάζεσαι μὰ θὰν τὰ βοῆς ἀλλοιώτικα
ὅταν σοῦ ποῦν ἡ μπάρσινες « παγκιόμκι πίκι βότικα »
Ἐδῶθε τὰ φαντάζεσαι τὰ πράγματα χαρόσσα,
ἀλλ' ὅταν ὁμως πᾶς ἐκεῖ καὶ σοῦ κολλήσ' ἡ Ρῶσσα,
μετ' ἄλλα ιδιώματα
θὰ μάθῃς ἐκεῖ πέρα
καὶ θὰ ξεχνᾷς τὰ χῶματα
τοῦ γέρου σου πατέρα.

Εἶναι καλὴ κι' ἡ ξενητεία, ἀλλὰ ποτὲ βρὲ Γιάννη
νὰ μὴ ξεχνᾷς μ' ἐδαύτηνε τὸ χῶμα ποῦ σὲ βγάινει.
Ποτὲ, ποτὲ τῆς ξενητείας τὰ σπῆτια τὰ μεγάλα
μὴν τ' ἀγαπήσῃς πρὶτὸ πολὺ
ἀφ' τοῦ σπητιοῦ σου τὴν αὐλὴ
κι' ἀφ' τὸ καλύβι πῶφαγες τῆς μάνας σου τὸ γάλα.

Τὰ ξένα τὰ παντοτεινὰ εἶναι πικρὸ φαράκι !
Τὸν ἥλιο ποῦ σ' ἐχαῖδεψε ἀπὸ μικρὸ παιδάκι
καὶ σῶδωσε τὴ δύναμι νὰ βγῇς στὴ βιοπάλη,
αὐτόνε πρέπει νὰ ζητᾷς νὰ σὲ θεομάνῃ πάλι.

Ὅσο γιὰ τὴν τὴ χρονιά,
καμμιὰ δὲν ἄφησα γωνιά
νὰ μὴν τῆς γυρίσω·
πῆγα, κι' ἐγὼ δὲν ξέρω ποῦ
κι' ἐγύριζα σὰν ἄλουποῦ
σταφύλια νὰ τρυγήσω

στὸ Κέρτσ, στήν Νοβορωσσία, στὸ Κατερινοντάρι·
πῆγα καὶ μέσα στὰ χωριά ποῦ χοῖροι τρών τὸ στάρι
κι' ἐμμέτρους λόγους ἔβγανα μεσ' τὰ χωριά προχείρους
κι' ἐδιασκέδαζα μαζὺ τ' ἀνθρώπους καὶ τοῦ χοίρους.

Γ.— Ἐδῶ, ποῦ λὲς βρὲ μάτια μου, στὰ δοξασμένα μέρη,
ἄλλη δουλειὰ δὲν εἶχαμε ὅλο τὸ καλοκαίρι
παρὰ ν' ἀποθανυμάζωμεν
ὑπὲρ Κουτάβου ζῆλον
καὶ πληθὸς νὰ διαβάζωμεν
ἐκτάκτων ἡμιφύλλων
π' ὁ Κοσμετάτος τάβγανε κι' ἡ Μέκκα τ' ἀπαντοῦσε
καὶ ἀνακατωνόμενος ὁ Κούταβος βρωμοῦσε.

Ἐσὺ ἐγύριζες μ' ἀφράτες ροῦσες
σὲ περιβόλια καὶ σὲ δροσιές,
κι' ἐδῶ παμφλέτια καὶ πανταχοῦσες
μᾶς ἐχορτάσαν ἀπὸ βρισιές,

Ἀπὸ ἡμίφυλλα εἶμαι γιομάτος·
πάρε καὶ βλέπε μωρὲ Μαρή,
τὶ καταφέρει ὁ Κοσμετάτος
καὶ τὶ τὸ κόμμα τοῦ Γασπαρή.

Ἐλειψες μέσα στὴ χαρὰ
ποῦρθαν σὲ λόγια σοβαρὰ
ἡ Μέκκα ἡ πανίσχυρος μετὰ τῆς Ἀφροδίτης,
διὰ τὴν ἀποξήρανσιν πᾶφῃς ὁ μακαρίτης,
καὶ μετὰ τὰ λόγια τοὺς αὐτὰ μωρὲ Μαρή τεμπέλη,
τόσο τ' ἀνακατώσανε τὰ τοῦ Κουτάβου ἔλη
καὶ τόσον ἦτο νοσηρὸν τοῦ καθενὸς τὸ ὕφος,
ποῦ αὐθωρεῖ ἐνέχυρεν ἀνὰ τὴν πόλιν τύφος.

Κι' ὁ κόσμος ὁ στεροῦμενος τῆς τῶν πραγμάτων γνώσεως,
ἔμαθε τὰ καθέκαστα τῆς ἀπαλλοτριώσεως
ἐκείνων τῶν τελμάτων,
καὶ τόσον ἦτο κρίσιμος ἡ θέσις τῶν πραγμάτων
ποῦ παρ' ὀλίγον νὰ πνιγῇ εἰς αἷμα μονομάχων
τὸ σμῆνος τῶν βατράχων.

Μ.— Ὅλο σ' ἀρέσει νὰ μιλῇς γιὰ φάουσες καὶ γκρίνες
καὶ γιὰ τὸ στόλο δὲν μοῦ λὲς ποῦταν' ἐδῶ δυὸ μῆνες
καὶ σᾶς ἐδιασκέδασε μετὰ τὰ γυμνάσματά του.
Τὸν Τῶφνελ τὸν ἐγνώρισες ;

Γ.— Ἡ ἐξοχότητά του
μᾶς ἔκανε τὸ σοβαρὸ καὶ μᾶς κρατοῦσε πόζα·
ἐγὼ τὸν ἐπροσκάλεσα νὰ πᾶμε στοῦ Γραβόζα
ἀλλ' ἔνεκα ποῦ αὐστηρῶς τὸν Στόλον ἐκυβέρνηα
οὔτε δὲν ἤθελε, Μαρή, ν' ἀκούσῃ γιὰ ταβέρνα.

Ὅλα τὰ πλοῖα ἦσαν στὸ πόρτο μας σεγοῦρα·
κανένα δὲν ἐκούτρησε ἀπὸ στὴ σιμαδοῦρα,
κι' ἂν ἄλλοτε τοὺς ναυτικούς
δὲν ἤθελες νὰ τοὺς ἀκοῦς,
σήμερα μπῆκαν ὅλοι τοὺς σ' ἱγγλέζου πειθαρχία
κι' ὅσα μπορεῖς ἀγόραζε περισσότερα λαχεία.

Οὐχ ἦτον ὁμως μετὰ τὰ ναυτάκια
τοῦ νέου Στόλου τοῦ ζηλευτοῦ,
εἶχαμ' ἀπόξου καὶ παιγνιδάκια
μετὰ τὰ κορίτσια τὰ φιστιοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
Ἐκεῖ δὲν λείπουνε γιὰ τὴν μάδα
τὸν ὁρατοῦ φύλου τοῦ τραπεζοῦ,
κάθε κεφάλι νὰ ἦναι ὁδὸ
ποῦ νὰ γυρίῃ στὰ κουτουροῦ.

Κι' ἂν ἐτοιγύριζες μωρὲ κανάγια
κι' ἐξεραθύμησες ρούσσιχα τσάγια,
κι' ἐμεῖς πηγαίναμε τὸ δειλινὸ
ποῦχαμε τσαῖ θαλασσινὸ
καὶ ἀλησμόνητες περνούσαμε ὥρες
σὲ πλοίων γέφυρες, σὲ πλοίων πλώρες.

Με τὰ κομπὰ τὰ ναυτικά
περάσαμε καλὸύτσικα
ξεδώσαν καὶ τὰ θηλυκά
κι' ἰδίως τὰ μικρούτσικα
κι' ἂν πάλιν, ὅπως λέγεται, ξανάρθουνε τὰ πλοῖα,
θ' ἀρχίσῃ τὸ φθινόπωρον ἐν πλήρει ποικιλίᾳ.

Μ' αὐτὲς λοιπὸν τῆς φριφτυτοῦ ποῦ τῆς γεννᾷ τὸ μέρος
καὶ μ' ἄλλες ὁποῦ ἤρθανε πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος

καὶ μετὰ λεβεντόπαιδα τοῦ ἐθνικοῦ μας στόλου,
στενόχωρα τὰ πράματα δὲν ἤρθανε καθόλου·
ἀπεναντίας εἶχαμε εὐρυχωρίες τόσες
ποῦ διαρκῶς εἰργάζοντο στὸν καφενὲ ἢ γλῶσσες.

Εἶχαμε μονομαχίες, εἶχαμε τὸ ναυτικὸ,
εἶχαμε σπινθῆρας νέους ἀπὸ τὸ Ἡλεκτροικὸ,
εἶχαμε καὶ κωμωδίες μέσ' τὰ τόσα σοβαρά
κι' ἤρθε στὴ σκηνὴ ἀπάνου
τὸ κορίτσι τοῦ Τρωγιάνου
κι' ἔπαιξε τὴν πεθερὰ,
εἶχαμε τοῦ Συσιτίου διασκέδασι τρανὴ,
εἶχαμε τὸ Βενιζέλο συγγραφέα στὴ σκηνή,
εἶχαμ' ἕνα καλοκαίρι μ' ἄλλους λόγους βρὲ Μαργῆ,
ποῦ ἀκόμα τὸ Ληξοῦρι νὰ συνέλθῃ δὲν μπορεῖ
ἀφ' τῆς ζήλειᾳ ποῦ τὸ τρώει αἰσθανόμενον ἡμᾶς
μετὰ ταύτας θαυμασίας πρὸς τὴν προόδον ὁρμάς.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

Διανύομεν ἐποχὴν - ἀνεξαργήτως τῆς ἀνορθώσεως - κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ τοπικὰ ζητήματα λύονται ὑπὲρ τοῦ κ. Βινιεράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τὸ δὲ βαρόμετρον τῆς ἰσχύος τοῦ πολιτικοῦ ἀντιπάλου του κ. Κοσμετάτου εἶναι σχεδὸν εἰς τὸ μηδέν.

Καὶ ἡ κατάστασις αὐτῇ, τῆς βασιλείας δηλαδὴ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, φαίνεται ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ διότι πολὺ ὀλίγην διάθεσιν ἔχει ὁ κύσμος νὰ τὴν καλιτερεύσῃ.

Διαβεβαίωμεν τὸν κ. πρωθυπουργὸν, ὅτι ἡ ἀνορθώσις του, ἔξω ἀπὸ τὰ ὄρια τῶν Ἀθηνῶν δὲν θὰ φθάσῃ.

Αἱ ἐπαρχίαι εἶναι καταδικασμέναι εἰς ἰσοβίαν πολιτικὴν ἡλιθιότητα, τὰ δὲ πειράματά των πρὸς πολιτικὴν ἐξυγίανσιν, θὰ εἶναι πάντοτε γελοῖα.

Ἡ πολιτικὴ σταδιοδρομία τοῦ κ. Βινιεράτου εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Μωάμεθ κατὰ τὸ Κεφαλληνιακὸν ἡμερολόγιον, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ τοῦ κ. Δημάρχου ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ κληρονομιῶν.

Ἡμεῖς θὰ εἴμεθα πάντοτε ὑποχρεωμένοι νὰ ἀκολουθοῦμεν ἢ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην. Πᾶσα τρίτη, ἀποκλείεται διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι δὲν θὰ θελήσωμεν ποτέ νὰ τὴν εὐρωμεν.

Ἀυστυχῶς ὅμως εἶναι καὶ ὀλίγον δύσκολον ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐκτοπίσωμεν τοὺς δύο ἄνδρας διότι ἑκάτερος τούτων κατάρθωσε νὰ εἶναι ἀπαράιτητος κυβερνήτης τοῦ κύκλου του.

Ὁ εἰς, ὁ καὶ ὁ ἀγαθώτερος ὁμολογουμένως, ἐπιβάλλεται διότι... τοῦ ἐπιβάλλουν νὰ ἐπιβάλλεται. Ὁ ἄλλος θαυμάζεται, ἀπὸ τοὺς μωροὺς προπάντων, διότι ἔχει τὴν τέχνην νὰ κρύπτῃ τὸν δεσποτισμὸν του ὑπὸ τὰ φύλλα τῶν μωρεῶν.

ΟΙ ΣΠΑΝΙΟΙ

Ἄν καὶ ἡ βροχὴ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἦτο πολὺ ἐνοχλητικὴ, μετὰ μὲν μὲν εὐχαρίστησιν ἐπέρασα ἀπὸ τὸ λιθόστρωτον βρεχόμενος, διὰ νὰ φθάσω πέραν εἰς τὸν Ἅγ. Νικόλαον ὅπου ἐκεῖ κοντὰ εἰς ἕνα οἰκόπεδον ἐπρόκειτο νὰ τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Πτωχοκομείου.

Ἐτίθετο δηλαδὴ ἡ ἰσχυροτέρα βᾶσις μιᾶς ἀπαράιτου φιλανθρωπίας.

Καὶ ἐπὶ τῇ περισσώτερον, διὰ νὰ θαυμάσω ἐκ τοῦ πληθύνοντος ἑνὸς ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος χωρὶς καμμίαν ὑπερβολὴν χωρὶς καμμίαν πολιτικὴν βλέψιν, χωρὶς δεκτικὴν ἐπὶ τέλους τοῦ ἑαυτοῦ του, ἐδίδεν εὐχαρίστως τὰ χρήματά του, περὶ τὰς 70 χιλιάδας δραχμῶν, διὰ νὰ κτισθῇ ἕνα σπῆτι τὸ ὁποῖον νὰ σκεπασθῇ τὰς πτωχοὺς συμπολίτας του.

Καὶ ὁ ἀνθρώπος αὗτος ἦτο ἐκεῖ καὶ ἐβλέπε τὴν τελετὴν καὶ ἠγχαρίζετο ποῦ ἠγχαρίστε τοὺς ἄλλους μετὰ τὴν δωρεάν του.

Ὁ Παναγὴς Μπέσας ἡ τιμὴ τοῦ ἐμπόρου μετὰ σήμερον, ἠθέλησε τὴν νύκτα καὶ ἡ τιμὴ

τῆς πατρίδος του καὶ ἰδοὺ ποῦ ἔγινε.

Καὶ αὕτη εἶναι ἡ τακτικὴ ὅλων τῶν μεγάλων καὶ ἀληθινῶν Κεφαλῶν μετὰ τὴν αἴγλην τῶν ὁποίων θὰ φωτίζεται πάντοτε ἡ εὐαγγελία τοῦ Ἰονίου νήσου.

Ἡ ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΙΣ

Ὁ Κούταβος ἢ οὕτως ἢ ἄλλως εἶναι καταδικασμένος πλέον νὰ ἀποξηρανθῇ.

Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ μὴ ἀποξηρανθῇ καὶ ὁ νοῦς τῶν κατοίκων μετὰ τὰς διαρκεῖς περὶ τούτου συζητήσεις καὶ συγγράματα.

Καὶ διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὰς περαιτέρω ἐρεῦνας πρέπει νὰ τοὺς ἀναλύσωμεν περὶληπτικῶς τὴν ἀκριβῆς συμβαίνει.

Ὁ Δήμαρχος κ. Κοσμετάτος, διευθύνων ἀνέκαθεν καὶ τὴν Βαλιάνειον Γεωργικὴν Σχολὴν ὅπως ὅλα σχεδὸν τὰ ἐκ τῆς φιλανθρωπίας τῶν ἄλλων συστηθέντα ἰδρύματα, ἐπέτυχεν ἐπὶ Κυβερνήσεως Θεοτόκῃ ἐν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ Γεωργικὴ — ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀδιάφορον - ἀνελάμβανε τὴν ἀποξήρανσιν.

Καὶ ἤρχισαν μάλιστα καὶ μερικαὶ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τῆς μεθόδου τοῦ χάνδακος.

Τώρα δὲ μετὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ Κουτάβου κληροδοτήμα τοῦ ἀεινήστου Κοριάλεινα, ἐνόμισε καλὸν ὁ κ. δήμαρχος καὶ συμφέρον διὰ τοὺς ἀγαπητοὺς του συμπολίτας ὡς ἔγραψε, νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως παραδοθῇ εἰς τὴν Γεωργικὴν τὸ κληροδοτήμα καὶ ἐκεῖνη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀποξήρανσιν.

Οἱ πολιτικοὶ τοῦ ὅμως ἀντίπαλοι, Βινιεράτος καὶ Σα, ἐπίσης καὶ αὐτοὶ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ συμφέροντα τῶν συμπολιτῶν των οἵτινες μετὰ μεγάλην πλειονοψηφίαν τοὺς ἔδωσαν τὸ δικαίωμα τῆς περιφρονήσεως τούτων, καὶ ἰσχυροὶ ὄντες παρὰ τῇ σημερινῇ Κυβερνήσει, ἐπέτυχαν καὶ ἀνεστάλη τὸ διάταγμα ἐκεῖνο, καὶ ἐπομένως νὰ μὴ ἐνεργήσῃ ἐν τῇ ἀποξήρασει ἡ Γεωργικὴ — ἢ ὁ κ. δήμαρχος — ἀλλ' ὅπως ὁρίζει ὁ εὐεργέτης διὰ τῆς διαθήκης του.

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΕΞΕΛΕΓΕΩΣ

Δὲν θὰ ἀπομακρυνθῶμεν καθόλου ἀπὸ τὸ ζήτημα τῶν κληροδοτημάτων.

Αὐτὰ βλέπετε θὰ μᾶς ἀπασχολοῦν τώρα μέχρι Δευτέρας Παρουσίας.

Ἐξελέγη ἐν τῷ ἐργατικῷ Συνδέσμῳ ἡ διαχείρισις τοῦ τέως Προέδρου κ. Παν. Καβαλλιεράτου καὶ οἱ κ. κ. ἐξελέγκται ἐδημοσίευσαν τὸ πόρισμα τῆς ἐξελέξεως τῶν ἑξ οὗ ἀποδεικνύεται καταχραστὴς ὁ τέως προεδρος.

Ἀμέσως δὲ τῷ ἀπεδόθη μομφὴ ὑπὸ τῆς νέας Ἐπιτροπῆς καὶ διεγράφη τὸ ὄνομα του ἐκ τοῦ μητρώου τῶν μελῶν.

Εἶναι πανθομολογούμενον ὅτι, ἂν ἔφθασε σήμερον τὸ Σωματεῖον εἰς τοιαύτην πρόδοον, τὸ ὁποῖον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐνεργητικότητά του κ. Καβαλλιεράτου.

Μᾶς φαίνεται λοιπὸν πολὺ περίεργον τὸ ποῦ αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος, ὕστερον ἀπὸ τὴν καὶ τὴν ἐργασίαν ποῦ κατέβαλεν ὑπὲρ τοῦ ιδρύματος, νὰ θελήσῃ — γνωρίζων μάλιστα ὅτι τὴν θέσιν του

ἤρχισαν νὰ τὴν ζηλεύουν καὶ ἄλλοι — νὰ γίνῃ τέσον καταφανὴς ἢ κατὰ χρεῖσός του!

Καὶ ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ νομίζωμεν, ὅτι ἢ ἢ ἐξέλεγξις δὲν ἔγινεν ὅπως ἔπρεπεν, ἢ ὅπερ καὶ πῦθα νόμιμον ὅτι ἐποπότης τῆς ἐργασίας τὰ διάφορα κοινὸν εἰς τρόπον ὥστε νὰ προκύψῃ πάντοτε ἐν ἔλλειμμα.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἂν εἰς τὸν Σύνδεσμον αὐτὸν ἐγένετο μία μεταβολὴ εἰς τὸν τίτλον του, νὰ τεθῇ δηλαδὴ ἀντὶ τοῦ «Ἡ ἀλληλοβοήθεια» ἢ «ἀλληλοφραγομάρα» θὰ ἦτο μία ἔκτακτος ἐπιτυχία ἢ ὁποία ἐπὶ τέλους θὰ ἀπέκλειε καὶ πᾶν περαιτέρω σχόλιον.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Συνεχίζομεν τὴν ἀνεξάντλητον ἱστορίαν τῶν κληροδοτημάτων.

Παρήλθεν δολόκληρον ἔτος καὶ τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα μένουσιν ἀκόμη χωρὶς Ἀδελφάτων.

Τὸ καὶ μὲν τὸ Νοσοκομεῖον! θεραπεύει τόνους καὶ τόσους ἄλλους καὶ διὰ τὰ ἰδικὰ του πολιτικὰ μικρόβια δὲν ὑπάρχει κανένας ἀπολυμαντικὸς κλίβανος!

Ὑπάρχει μόνον μία ἄμμιξα τρέχουσα ἀπὸ θυμῶν ἐνθεν κακεῖθεν.

Ὁ κ. δήμαρχος θέλει νὰ ἐγκαταστήσῃ καὶ ἐκεῖ ἰδικὴν του ἐπιτροπὴν, ἀλλ' ὁ κ. Βινιεράτος δὲν τὸν ἀφήνει. Θέλει καὶ ἐκεῖνος τὴν ἰδικήν του.

Ἄν τοὺς ἀδικοῦμεν!

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νοσοκομείου εἶναι πολλοὶ ἄνθρωποι. Οἱ πολλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἔχουν, κατὰ τὸ Σύνταγμα, πολλὰς ψήφους, καὶ αἱ πολλὰι ψήφοι φέρουσι τὴν πλειονοψηφίαν, καὶ ἡ πλειονοψηφία φέρει... αὐτὴν τὴν κατάστασιν!

Εἶναι νὰ γέλασῃ κανεὶς μετὰ μερικὸς οἱ ὅποιοι προβαίνουν εἰς ἀποπείρας συμβιβασμοὺς τῶν πραγμάτων.

Εἶναι δυνατόν νὰ ἐξυπνήσωμεν τοὺς κεκοιμημένους αὐτοὺς ἀγίους ἀνθρώπους τοὺς ἀφήσαντας Διαθήκας; Ὁχι!

Λοιπὸν τί γυρεύετε;

ΤΟ ΟΙΚΟΝ. ΣΥΣΣΕΙΤΙΟΝ

Αὐτὸ ἦτο ἐν ἀπὸ τὰ ἀπαράιτητα πράγματα καὶ μετὰ μεγάλης μας εὐχαριστήσεως τὸ βλέπομεν ἐπιτευχθῆναι.

Ὑπάρχουσιν ἀτυχῶς πλείστοι ὅσοι πτωχοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσιν μόνον τὸν θόρυβον τῶν ἀλληλοεπερχομένων ἑκατομμυρίων, χωρὶς νὰ ἀπολαμβάνουν τίποτε ἐξ αὐτοῦ.

Αἱ εὐγενεῖς δέσποιναι αἵτινες θὰ ἐργασθῶν πολλὰ πρὸς παγίωσιν τοῦ εἵδους τούτου τῆς φιλανθρωπίας, δικαιούνται τοῦ εὐκρινεστέρου ἐπαίνου.

Καὶ ἀπορώμενος πρὸς μετὰ ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ ποῦ περὶ τὴν ἐργασίαν ὁλοκληρῶς ἡ κληρονομία ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἐλεημοσύνῃ, καὶ ὁ δὲ καὶ τὸν ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἔχει τὴν ἀνάγκην τοῦ καὶ εἶναι εὐπροσδεκτὸν ἐπίσης ὅπως καὶ τὸ ἐκαστὸν ἀπὸ τῶν ἐργαζομένων.

ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΕΛΛΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΟΛΟΓΟΥ

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΤΟΝ 'ΑΒΕΡΩΦ'

Χαίρε και καλώς ώρισε
ἐλπίδα μας ώρα!
σεδέχωμάστε για γερό
κι' ἄς εἰς' ἀπ' ἀβαρέα.

"Αν ἀπ' ἀρχῆς ἐχάλασε,
τώρα γερό νά ζήσης
και ποταμούς και θάλασσε
πολλές νά διασχίσης.

Πάντα ονειράτα χρυσά
κι' ἐλπίδες νά μᾶς δίνης
και φόβητρον τοῦ μπαμπαλή
καράβι μου νά γίνης.

'Εν νηνεῖα και χαρῇ
χτύπα τὰ γάρρα νερά
κι' ἀπὸ ψυχῆς εὐχόμεθα
δσον καιρὸ θά ζήσης,
ποτέ νά μὴ συλλογιστῆς
νά πᾶς νά πολεμίσῃς

ΑΠΟΡΙΑ

Παντοῦ κουβέντα γίνεσαι
και διαρκῶς θαυμάζεσαι
μ' αὐτὸ τὸ σικ ποῦ ντύνεσαι
και μετ' αὐτοῦ ποῦ σιάζεσαι.

Και ἀπορῶ γιατί κι' ἐσὲ
με τόσες ὠμορφάδες,
δταν μᾶς ἔρχονται γαμπροὶ
γυρεύοντα νυφάδες,
νά μὴ σὲ προτιμήσουνε
παρὰ νά μένης πάντα
εἰς ὑποψηφιότητα
ὡς νύμφη τῶν σαράντα!

Φλάκ - Φλούκ

ΤΟ ΛΗΞΟΥΡΙ

'Ὡς για φέτο τὸ Ληξοῦρι
δὲν θὰ παραπονεθῇ
θᾶχῃ τάλαρα νά τρώῃ
δσο ποῦ νά βαρεθῇ.

"Ὅλα μπόλικά ἐφέτο
τῶν ἀρχόντων τὰ καλά,
και σκοπεύουν οἱ μεγάλοι
νά φορέσουνε και πάλι
τὰ καπέλα τὰ ψηλά,
ποῦ σὺνχοι περνοσπόροι
ἐν σταφίδαις Ληξοῦρι,
τᾶχαν καταδικασμένα
μέσ' τὸν πάτο τ' ἀρμαριού,

"Ὁρθαν εὐτυχίας χρόνοι
για τὸ ἐνδοξο Ληξοῦρι.
ἀφθονία τὸ πεπόνι,
ἀφθονία τὸ κουλούρι.

Πάει μετ' αὐτὰ προϊόντα,
σὰν καλά ἡ βάδα μας.
'Αφθονία τὰ προσόντα
για τὴν κουρλαμάδα μας!

Ληξοῦριώτης

ΤΑ ΓΛΥΚΑ ΜΑΤΑΚΙΑ

Τὰ χρυσὰ γαλόνια, τὰ χρυσὰ κομπάνια,
τὰ χρυσὰ λογάνια τὰ προσωρινά,
ἔθαξαν τῆς κόρης τὰ γλυκὰ ματάκια
και χωρὶς ἐκεῖνα, μένον σκοτεινά.

Τὰ χρυσὰ γαλόνια θὰ ξαναβῶν πάλι,
τὰ χρυσὰ λογάνια θὰ ξαναπωθοῦν,
σὰ γλυκὰ ματάκια ἡ ἐλπίδα, θάλλει
πὺς γλυκὰ και πάλι, θὰ...περιτριχθοῦν!

ΕΚ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Καθυποχρεωμένος ὢν εἰς τοὺς ἀνεκτιμήτους συμπολίτας, πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ τοιούτους, διὰ τὴν πρόθυμον καὶ γενναιωτάτην ὑποστήριξιν τῆς ἐφημερίδος μου ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐκδόσεώς της μέχρι σήμερον, ἀπεθάρρυνα τὴν αὐξάνειν τοῦ ὀφλήματος τοῦ «Ζιζανίου» ἵνα, ἐκτὸς τῶν στίχων, καταστήσω ἐφ' ὅσον δύναμαι τελειότεραν τὴν δημοσιογραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος αὐτῶν.

Ἡ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Τέσσερα μικρὰ χαριτωμένα ἀδελφάκια μετ' ὅσους βιολιά, βιολοντσέλο και πῖφερο, θὰ μᾶς γοητεύσουν αὐριον Κυριακὴν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον.

Αὐτὰ πρέπει νὰ ὑποστηρικθοῦν μὲ φορὰ ποῦ περνοῦν ἀπὸ τὸν τόπον μας σὰν διαβατάρικα πουλιά και σκορπίζουν τὴν ἁρμονίαν.

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν αὐριανὴν ἐσπερίδα τῶν μικρῶν ἀδελφῶν Ζαργάνη ποῦ τὰ ἐπαينوῦν πάρα πολλοὶ ὅσοι ἔτυχε νὰ τ' ἀκούσουν παίζοντα.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Νομίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ἔχετε τὴν ἀπαίτησιν ὅλας αὐτῆς ἡ στήλης τοῦ τηλεγράφου νὰ γεμίζουν στίχους.

— Βεβαίως οἱ στίχοι δὲν θὰ λείψουν ποτὲ ἀπὸ τὸ «Ζιζάνιον» διότι τότε δὲν εἶναι «Ζιζάνιον».

— Καὶ ἂν ᾤξῃθῃ τὸ σχῆμα του, τοῦτο ἔγεινε διὰ τὴν ὑπάρχῃ χώρος νὰ γράφονται πολλὰ πράγματα τὰ ὅποια πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ τρίτον πρὸς τὴν πρόδον ἄλμα τοῦ «Ζιζανίου» τὸ ὅποιον γίνεται τῇ ὑποστηρίξει ὅλων σας.

— Ἐλπίζομεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ ὥστε νὰ τὸ προοδεύσετε ἀκόμη περισσότερον.

— Ἀφίκετο και διαμένει εἰς Κουντουράτα ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Γεώργιος Κουντουρῆς, πρῶτος μηχανικός ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις Κούπα.

— Μᾶς ἐπισκέφθη ἐπ' ὀλίγον χρόνον ὁ εὐρυμαθέστατος ἰατρός κ. Κόμπος γαμβρός τοῦ κ. Ν. Τρωϊάνου.

— Διὰ τῶν ἐνεργειῶν του παρὰ τῇ ἐν Παρισίοις «Λατινικῇ Ἐνώσει» ἡς τυγχάνει πρόεδρος, θὰ στηθῇ ὅσον οὖπω εἰς τὴν πλατείαν Ἀρχαγγέλων ἀναμνηστικὴ στήλη τῶν κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ναυπάκτου πεσόντων.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Λουρδάτα ὁ δημοδιδάσκαλος Εὐάγγελος Λυμπεράτος.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσε νοσηλνόμενος ἐν τῇ Νοσοκομεῖᾳ ὁ ἐκ Θηναίων καταγωγῆς Ἀνδρέας Καραντινός.

— Ὁ θάνατος τοῦτου προήλθεν ἐκ τῶν κατὰ τὴν κεφαλὴν τραυμάτων τὰ ὅποια νύκτωρ διερχόμενος ἔλαβεν ἔξωθεν τοῦ χωρίου Φάρσα ὑπὸ τινῶν ἐκείθε χωρικῶν, διὰ λόγους τιμῆς, ὡς λέγεται.

— Ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἐπελήφθη ἀμέσως σχετικῶν ἀνακρίσεων.

— Ἡ παραγωγή δὲν ἦτο ὅπως ἐπρομηνύετο. Ἡ ὀλίγον πρὸ τοῦ τριγυροῦ υπερβολικὴ ζέση ἐπέφερεν οὐχὶ μικρὰν ἐλάττωσιν εἰς τοὺς καρπούς.

— Τῶς τὰ πρὸ σταφύλια τὰ κατέκαυσε.

— Ἡ ἡμέρα εἶναι ὀλιγοτέρα εἰς Ληξοῦρι.

— Υπολογίζεται ὅτι ἡ παραγωγή τῆς σταφίδας ἐκεῖ θὰ φθάσῃ τὰ ἐνδεκά εκατομμύρια.

— Ἀς ἀναπνεύσουν ἐπὶ τέλους οἱ ἄνθρωποι ὑστερα ἀπὸ τόσας θεομηνίας ποῦ τοὺς ἐύρχαν.

— Ἡ ἐλαιοπαραγωγή ὅμως δὲν ἐδόλεθ' εὐτυχῶς καθόλου. Ἀπεναντίας αἱ τελευταῖαι βροχαὶ τὴν ἐξοφάλισαν περισσότερον.

— Ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ και συρροῇ πολλοὺ κόσμου ἐγένετο ἡ πανήγυρις τῆς ἐν Δειληνάτοις ἐκκλησίας τῆς Γ. Θ. Λάμιας.

— Οἱ φιλόξενοι Διληνάδες καθυπεχρέωσαν τοὺς προσελθόντας εἰς τὴν πανήγυριν ξένους, μετὰ τὰς περιποιήσεις των.

— Δημοσιεύεται αὐριον ἴσως, ἐκτεταμένη ἀπάντησις τοῦ κ. Π. Καβαλιεράτου, ἐν σχέσει μετὰ λαθόντα χώραν κατ' αὐτὰς εἰς δάρος του παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ ἐργατικῶν Συνδέσμου.

— Θὰ δημοσιευθῇ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία ἐνός ἰδρύματος».

— Ἡ δεσποινὶς Μαρία Ε. Πατρικίου διπλωματοῦχος τῆς Γαλλικῆς, ἀρχεται παραδόσεων ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου και παρ' ἐαυτῇ και παρ' οἰκογενείας Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδίᾳ.

— Εἰδοποιεῖται ἐκ τοῦ παρθεναγωγείου τῆς κ. Ε. Μαζαράκη, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν ἤρχισαν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ μαθήματα τῶν μὲν κατωτέρων τάξεων ἀρχονται τῇ 12ῃ ἰδίου τῶν δὲ ἀνωτέρων τῇ 19ῃ. Τὸ παρθεναγωγεῖον περιλαμβάνει Νηπιαγωγεῖον, Δημ. σχολεῖον και ἐβδόμην και ὀγδόην τοῦ ἀνωτέρου πλήρους.

— Ἐπίσης και ἐκ τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς κ. Δ. Ραζῆ, εἰδοποιεῖται, ὅτι, τοῦ μὲν Δημοτικῶν τὰ μαθήματα ἤρχισαν, τὰ δὲ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τὴν 15ην τρέχοντος, διδασκόμενα κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἀρσακείου. Τὸ παρθεναγωγεῖον δέχεται ἐσωτερικὰς μαθητρίδας ὡς και μαθητὰς μικρὰς ἡλικίας.

— Διαμένουσιν ἐνταῦθα, ἀφιχθέντες ἐκ Ρωμανίας οἱ συμπολίται κκ. Κωνσταντῖνος Γαρμπῆς, Σταύρος Αγγούσης και Νικόλαος Λασκαράτος.

— Ἐπνίγη λουρμένη ἐν Λεξουρίῳ ἡ δεκαπενταετής κόρη Αἰκατερίνη Παρίση.

— Τέλειον εἰς συλλογὰς ὅλων τῶν νέων εἰδῶν τὸ κατάστημα Ἀδελφικῆς, ταξιδεύσαντος ἐπὶ τούτῳ εἰς Εὐρώπην τοῦ εἰδικωτάτου εἰς τὸ ἐκλέγειν κ. Μίμη.

— Ἐπίσης και τὸ πιλοπτεῖον Βανδύρου ἐφωδιάσθη μετὰ τὰ νεώτερα εἶδη τῆς χειμερινῆς ἐποχῆς.

ἈΔΕΙΞΙ ΓΑΜΩΝ

Στυρ. Ἀραβαντινός, Εἰρήνη Παπαδάτου (Ἀργοστόλιον) — Στυρ. Μανωλάτος (Καλλιγὰτα) Ρηγία Μαροπούλου (Λακύνθρα) — Κωνστ. Κουτροκόης, Μαρία Κουτρομιλέη (Σκάλα) — Μιχαὴλ Μελισσαράτος, Καλυψὼ Κουρή (Τρωγιανάτα) — Σωκράτης Δελαπόρτας (Ληξοῦριον) Ἀναστασία Σταθάτου (Καμινάρατα) — Εὐάγγελ. Τζαμαρέλος, Ἀθην. νῆ Λιναρδάτου (Ἐρισσος) — Ἰωάν. Μακρῆς, Βιργινία Φ. Μακρῆ (Μακρονύκτα) — Κωνστ. Ματιάτος, Αἰμιλία Γαλιτσάτου (Βαρούι) — Γεώρ. Τσετσέλης, Ἀθηνᾶ Σ. Λούζη (Ἀργοστόλιον) — Ἀναστ. Σταθάτος (Σοφία Ε. Βαλλιανάτου (Ἀργοστόλιον) — Ἀριστ. Μηλιαρέσης, Σαυριδοῦλα Ἀλιβιζάτου (Δαμουλιανὰτα) — Σωκρ. Φαραντίτος, Κωνσταντῖνα Λιβιεράτου (Ἀγ. Θέλλη) — Ἀναστ. Γιακουμάτος, Σταμούλα Λευκαδίτου (Ἀργοστόλιον) — Νικ. Μαργαβέγιας (Πεσάδα) Διαμαντῖνα Χαλιώτη (Μηχάτα) — Λιόν. Δημιούλας, Ἀκριβὴ Καβαλιεράτου (Σάμη) — Στυρ. Καλογηράτος, Ὀλγα Φασὴ (Θηναῖα) — Θερασὺβ. Παπαδάτος, Φιορεντῖνα Ποδαρά (Πατρικάτα) — Χαράλ. Μαντζαβίνος (Κορίνα) Ἀρχοτούλα Κάγκα (Λακύνθρα) — Κωνστ. Βασιλάτος, Ἀγγελικὴ Μολφέτα (Ἐρισσος).

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ (ALLIANCE FRANÇAISE)

Γνωστοποιεῖται ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Συλλόγου τοῦτου, ὅπου ἔσεται ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 15 τρέχοντος μηνὸς, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου διδασκαλία τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰς παῖδας ἡλικίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν 12 ἐτῶν, τρις τῆς ἐβδομάδος, Δευτέραν, Τετάρτην και Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς ὀγδόης ἑσπερινῆς ὥρας, ἀντὶ μᾶς δραχμῆς κατ' ἄτομον μηνιαίως.

Κατὰ Πέμπτην ἀνὰ δεκαπενθήμερον, θέλουσι λαμβάνει χώραν διαλέξεις, ἀναγνώσματα κ.τ.λ.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΝΤΙΝΑΝΤΑΛ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἀνυπόμνητον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 1777 μας κκ. Ζαμάνη και Ζεπάτου, εἶναι τὸ καλλίτερον, ἀξιοπρεπὲς ξενοδοχεῖον ἐν Πειραιῇ, πέντε ἔτη ἐξυπηρετοῦν ἐξ ἐξοχῆς τοὺς ἐξωτερικοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς ἐπισκεπτόμενους ἐκείθεν.

Τὸ συνιστῶμεν θερμότερα εἰς τοὺς ἐπισκεπτόμενους ἐκείθεν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ